

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzuita, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 35.000

Letna inozemstvo

Lir 50.000

Zračna pošta inozemstvo

Lir 80.000

Poštno čekovni račun: št. 11234499

Leto XL. - Štev. 6 (1985)

Gorica - četrtek, 11. februarja 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

Štirideset let Katoliškega glasa

(Osební spomíní)

USTANOVITEV LISTA

Na naslovni strani Katoliškega glasa bomo: Leto XL (štirideset). Prvo številko Katoliškega glasa smo namreč poslali v svet 2. februarja 1949. Nove potrebe, razmere in težave so nas pripravile ali skoraj prisilile, da smo v Gorici opustili Slovenskega Primorca, v Trstu pa Teden. Združili smo goriške in tržaške moči prepričani, da bomo mogli le tako posredovati vsem našim ljudem dobro in odkrito besedo. Ljudje naj bi prišli do globljega spoznanja o naših razmerah, namenih in ciljih. Ustvarili naj bi si jasen pogled na vse, kar nas je tedaj obdajalo. Zavzeli naj bi pravilno stališče in ne nasledili obljubam in smernicam, ki so prihajale od Cerkvi in kristjanom nenaklonjenih ali celo sovražnih strani.

Zato smo dali listu ime Katoliški glas: glasno in odločno naj bi oznanjal katoliški nauk z izpričano zvestobo Cerkvi in slovenskim izročilom, ki imajo svoj vir in trdnost v katoliški veri. Zeleli smo našim ljudem povedati, kako naj kot kristjani živijo in delajo, da bodo živi in dejavni pričevalci božje resnice in ljubezni. Nismo hoteli biti samo verski list, ker bi to naše obzorje omejevalo in bi morali molčati v važnih političnih odločitvah.

Po skoraj 40 letih lahko mirno rečemo, da smo tem zasnovam in smernicam ostali zvesti. Iskali smo pravo pot. Nismo vedno uspeli. A kdo bi se temu čudil? Začeli smo v skromnih razmerah brez poklicnih časninarjev, a je šlo in še gre, ker nas podpirajo dobri ljudje. List vzdržujejo poleg naročnine darovi in velikodušno ter brezplačno delo naših prijateljev in so-trudnikov.

NASPROTOVANJA IN KRITIKE

Katoliški glas je s svojo besedo naletel na hud odpor. Kaj vse so v prvih letih nekateri poskusili, da bi dosegli ukinitve lista ali da bi ga odvrnili od začrtane poti! Obtoževali so nas, da s svojim pisanjem napadamo Jugoslavijo. V odgovor bi jim človek svetoval: »Preberite, kar smo mi pisali, in primerjajte, kar danes pišejo v Sloveniji...« Trdili so, da Katoliški glas vodijo in podpirajo neki »begunci« in to je seveda vzemirilo marsikaterega Primorca. Reči moram, da me je ta »obtožba« — če jo smemo tako imenovati — vedno spravljala v slabo voljo.

Včasih je list s svojo trdo in premalo premišljeno besedo koga udaril po glavi (med temi sem bil tudi sam), a to je posledica nejasnih okoliščin, v katerih list išče pravi odgovor na zastavljena vprašanja, ki jih stavi zamotano sodobno življenje. Malo je manjkalo, da se nisva z odgovornim urednikom msgr. Močnikom morala zagovarjati pred civilnim sodiščem v Gorici in morda tudi pred cerkvenim.

Nekateri so hoteli, naj bi Katoliški glas imel svojo posebno stran samo za Trst ali da bi celo v Trstu izhajal. Tega nismo sprejeli, ker smo se v Gorici čutili bolj zavarovani pred »radovednostjo« cerkvenih oblasti. Drugi pa so hoteli, naj bo list samo »verski«. Tudi tej vabi nismo nasledili.

So taki, ki naš list zavračajo in taki, ki ga z veseljem sprejemajo in berejo in to med preprostimi ljudmi kakor tudi med predstavniki višjih oblasti. Hočejo pač vedeti, kaj mislimo in kaj hočemo. To nam je v veselje in v vzpodbudo.

BODOČNOST LISTA

Število bralcev, ki jih je na Tržaškem največ, polagoma pada. Vprašujemo se: kje so vzroki? Glavni je gotovo ta, da starejši umirajo, mladi pa le težko vzamejo v roke list, ki ima samo štiri uboge strani, ki bralcev vedno ne zadovoljijo. Današnji človek ne bere veliko. To je splošna tožba, ki velja za vse liste in izdaje knjig. In to ni najhna škoda. Tisti pa, ki so list enkrat zavrnil, ga le težko znova vzamejo v roke, zlasti še, ker list zagovarja božje in cerkvene zapovedi. To pa ni moderno in ne privlačno.

Vedno znova se pojavljajo kritike, češ da list ni prav urejevan, da mu manjka jasna zasnova, da je v listu preveč tega in premalo onega, da je pač »poštni nabiralnik«. Kar pride, to sprejme, naj bo dolgo ali kratko.

Ne vem, če je treba znova poudariti, da list ne more vseh zadovoljiti, ker hoče biti preprost in ker gradi s sredstvi in ljudmi, ki jih ima na razpolago.

Katoliški glas menda izdaja veliko skrivnost, da imamo izredno število pisemnih ljudi, ki bi lahko priskočili na pomoč, a jim morda manjka dobra volja ali se celo zavedajo, da pisanje v list ni enostavna zadeva. Vedo pa tudi, da za svoj spis ne bodo prejeli nagrade in večkrat niti pohvale. Imamo nekaj pridnih in zvestih sodelavcev, katerim gre vse naše priznanje in zahvala.

Na naslovni strani lista je številka XL. To pomeni, da bi morali tisti, ki smo pri listu od vsega začetka, v pokoj. To pa je trenutno nemogoče. Dokler bo šlo, bomo sodelovali. Vedno pa upamo, da se nam bodo pridružili novi sodelavci. Zato pogumno rečimo: če je šlo do sedaj, naj gre še naprej!

LOJZE SKERL

Vatikan za pravično rešitev palestinskega vprašanja

Že dva dobra meseca so v Palestini hudi nemiri med Palestinci in Izraelci. V Gazi, Hebronu, Jeruzalemu in drugod so vsakdanji spopadi med palestinskimi demonstranti in izraelsko policijo. Bilo je že okrog 40 smrtnih žrtev in še večje število ranjenih Palestincev. Nemirom pa ni še videti konca, ker Samirova vlada v Jeruzalemu noče v ničemer popustiti in misli, da bo s silo pomirila Palestince in z nasiljem znova potišala problem sožitja med Izraelci in Arabci.

Toda ta igra traja že več kot 20 let in položaj se le bolj zaostruje iz leta v leto. Zato so danes zaskrbljene tudi druge države in zahodna diplomacija si veliko da opraviti, da bi prišlo do mednarodne konference za Bližnji vzhod, ki naj bi prinesla mir v Palestino. Tudi egiptovski predsednik Mubarak in jordanski kralj Husein se trudita za pomiritev.

Pri vseh teh prizadevanjih igra svojo vlogo tudi Vatikan, saj se vsi državni obračajo tudi na papeža, da bi pomagal najti ustrezne rešitve. Vatikan oz. papež je glede tega vprašanja jasen: Jeruzalem naj bo nevtravno mesto, kjer naj imajo

svoje pravice vsa tri enoboška verstva, judje, muslimani in kristjani: Drugič: tako Izraelci kot Palestinci imajo pravico do lastne neodvisne države. Ko so zastavili tozadevno vprašanje Janezu Pavlu II., je odgovoril: »Jeruzalem je sveto mesto in kot tako moralno pripada vsem trem monoteističnim veram, judovski, muslimanski in krščanski.«

Potem je nadaljeval: »Palestinsko vprašanje zajema še eno dimenzijo in sicer oba naroda, Izraelce in Palestince. Vsi narodi morajo imeti enake pravice. Globoko čutim tisto resničnost, ki ji pravimo "holokavst", "Shoa". Prihajam iz dežele, kjer so se te stvari med zadnjo vojno izvajale z vso krutostjo; šlo je za genocid, rodomor, bili so iztrebljeni samo zato, ker so bili Hebrejci, ker so pripadali temu ljudstvu. Zato se zavedamo, da to ljudstvo ima svoje pravice; toda so pravice tudi drugih narodov, ker so še drugi narodi, kot npr. palestinski narod. V Miamiju,« je nadaljeval sv. oče, »med svojim obiskom v ZDA sem ob srečanju z zastopniki judovske skupnosti jasno povedal, da Apostolski sedež podpira njihovo pravico, da imajo lastno domovino, toda istočasno podpira isto pravico nekega drugega ljudstva, tj. Palestincev, Arabcev, da imajo svojo domovino.«

Stališče Vatikana je torej jasno tako glede Jeruzalema kot glede pravic obeh ljudstev, Izraelcev in Palestincev. In to ne od danes, temveč od vsega začetka, že 40 let. Težava je le, kako uresničiti pravico enih in drugih, ko so pa večina Izraelcev fanatiki in prepolni samozavesti, Arabci, oz. Palestinci pod Arafatovim vodstvom pa do zadnjega niso hoteli priznati Izraelcem pravice do lastne države.

Zato ne bo miru v Jezusovi deželi, dokler ne bodo eni in drugi priznali drug drugemu iste pravice in si Palestino pravično razdelili, da bo znova skupna domovina Izraelcev in Arabcev, Jeruzalem pa sveto mesto vseh treh velikih monoteističnih verstev. Koliko krvi bo še prelite, predno do tega pride?

Deželne stranke in volivne reforme

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je izdalo ostro tiskovno poročilo v zvezi s sestankom, ki ga je v ponedeljek 8. febr. dopoldne sklical v Vidmu deželni tajnik PSI Saro. Prisotne so bile, z izjemo Mestne liste, vse stranke, ki so zastopane v deželnem svetu. SSK sta zastopala deželni predsednik Marjan Terpin in deželni tajnik Ivo Jevnikar.

Predstavniki PSI so prisotnim ponovili stališče, da je treba še v tej zakonodajni dobi odobriti spremembe volilnega zakona za obnovitev deželnega sveta. Dosegli naj bi to, da manjše stranke ne bi mogle izvoliti svojih svetovalcev, oziroma bi se morale na volitvah ali pa pri izkoriščanju »ostankov« povezati z večjimi silami.

Predloženih je bilo več možnih variant, pri čemer je morala SSK ugotoviti, da bi ravno edina slovenska stranka v vsakem primeru izginila iz deželnega sveta, v katerem že 24 let dosledno zagovarja pravice in koristi slovenske manjšine. Zato je odklonila take predloge in izrazila začudenje, da nihče ni predlagal nobenega jamstva za stranke narodnih manjšin, saj poznajo taka določila tudi druge države. Začudenje pa je v tiskovnem poročilu izrazila tudi nad dejstvom, da so se za takojšnje uvedbe kakih omejitvenih ukrepov (zahteva po polnem kvocientu) izrekli še misovci in predstavniki Liste za Trst, medtem ko je tajnik Furlanskega gibanja zagovarjal povezave med strankami.

Večina strank je bila mnenja, da se je treba volilnih reform premišljeno lotiti po volitvah, v novem deželnem svetu, čeprav jih je bilo več mnenja, da gre vsekakor za potrebno pobudo. SSK je izrekla v svojem tiskovnem poročilu priznanje DC in PCI za odgovorni stališči, ki sta ju zavzeli. Obe politični sili sicer načelno ne nasprotujeta volilnim reformam, vendar po temeljitim preudarku in v širšem obsegu — ne le s »kaznovanjem« manjših sil.

Za razjasnitev doklade za dvojezičnost

Deželna pravna komisija Slovenske skupnosti je sklicala strankine izvoljene predstavnike v občinah tržaške in goriške pokrajine, da bi skupno preučili vprašanje doklade za dvojezičnost, ki jo predvideva 60. člen odloka predsednika republike št. 268 z dne 13. maja 1987, ki prinaša delov.

Pod vodstvom koordinatorja dr. Petra Močnika se je razvil razgovor, v katerem so prišli prisotni do stališča, da je treba odkloniti okrožnico predsedstva vlade z

dne 5. dec. lani, ki je bila objavljena tedni in ki vsebuje tolmačenje omenjenega člena. Predsedstvo vlade namreč trdi, da člen v bistvu ne velja za našo deželo. To pa je v nasprotju z vsebino omenjenega 60. člena, z že veljavnimi določili (od Memoranduma do ukazov ZVU, ukrepov italijanskih osrednjih oblasti in deželnega zakona o dvojezičnem poslovanju krajevnih uprav) in občinskimi pravilniki.

Zato se je treba takemu tolmačenju upreti s političnimi in pravnimi sredstvi. Občinske uprave, pokrajine, gorske skupnosti in ostale prizadete ustanove pa morajo uveljaviti določila delovne pogodbe in določiti zanj zadevno finančno kritje.

V obrambo slovenščine

V preteklih dneh je SSK na več mestih posegla v obrambo pravice naših ljudi, da se v materinščini obračajo tudi na deželne urade. Stranka je namreč odločno nastopila ob dogodku, ki zadeva prošnje slovenskih ustanov in društev, ki se v slovenščini obračajo na deželno odborništvo za kulturo zavoljo deželnih prispevkov in podpor. Računski dvor, ki pregleduje te upravne dokumente, je zavrnil nekaj prošenj s pripombo, da ni jasno, ali je slovenščina dovoljena za tako javno rabo. Deželno odborništvo pa je takoj pozvalo slovenska društva, naj zaradi tega vlagajo prošnje v italijanščini.

Delegacija SSK je bila v tej zvezi najprej na tržaški prefekturi, kjer ji je namestnik vladnega komisarja dr. Ravalli zagotovil, da ne vidi razloga, zakaj bi se že uveljavljena praksa postavila v dvom. Sama prefektura sprejema prošnje v slovenščini in jih sama prevaja, kar zadeva njene pristojnosti.

Deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar je kasneje zaprosil za informacije tudi pri pristojnih predstavnikih Računskega dvora, ki so mu zagotovili, da ne gre za kak sklep o odklanjanju slovenskih besedil, temveč za dvom, ki se jim je zdaj porajal med samim nadzornim postopkom. Dežela naj zato brani in utemelji svojo dosedanje prakso, šele nato bo Računski dvor sprejel svoje sklepe.

Po mnenju SSK tolmačenje določil in ustavnih razsodb, ki ga zaenkrat zagovarja Računski dvor, ni sprejemljivo. Zato se mu je treba upreti z vsemi pravnimi sredstvi.

Zaradi tega sta deželni predsednik SSK

Marjan Terpin in strankin tajnik Ivo Jevnikar obiskala deželnega odbornika za kulturo Barnabo. V razgovoru je soglašal s stališči SSK in napovedal, da bo odborništvo branilo dosedanje prakso sprejemanja slovenskih prošenj. Pojasnil je še, da so njegovi uradi pozvali slovenske ustanove, naj predstavijo prošnje v italijanščini, le zato, da ne bi izgubili podpor v primeru hujših zapletov. Pravni urad deželne uprave medtem pripravlja svoje utemeljitve za potrditev že uveljavljene pravice slovenskega prebivalstva.

Predstavnika SSK sta odbornika opozorila še na težave Slovenskega stalnega gledališča v Trstu in pa na študijo, ki jo misli deželno odborništvo za kulturo predstaviti Delovni skupnosti Alpe-Adria glede manjšinskega položaja v deželi. Raziskava namreč zadeva le Slovence na Tržaškem in Goriškem, ne pa rojakov v videmski pokrajini. Za SSK je tak pristop nesprejemljiv.

Senator Bobbio na goriški občini

Prejšnji petek je bil gost goriške občine dosmrtni senator Norberto Bobbio, znan italijanski filozof, predstavnik liberalno-levičarske usmeritve v italijanskem kulturnem svetu. Sam je bil dolga leta univerzitetni profesor v Turinu in izdal vrsto del s področja pravne filozofije.

Bobbio je imel predavanje o znanem liberalnem protifašistu Pietru Gobettiju in o njegovih stikih z Gorico v začetku dvajsetih let, ko je v našem mestu imel niz predavanj.

S sestanka Slovenske skupnosti

25-letnici odobritve posebnega statuta avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine je bil posvečen vodni del zasedanja deželnega sveta Slovenske skupnosti, ki se je zbral v Jamljah v soboto 30. januarja, torej dan pred srebrnim jubilejem naše dežele.

Zasedanje je bilo posvečeno predvsem pripravi na junijske deželne volitve, razpravi o programu in kandidatih. Po tej prvi izmenjavi mnenj v širokem deželnem merilu se bodo priprave nadaljevale v krajevnem in pokrajinskem merilu, deželni svet SSK pa se bo ponovno sestel v Jamljah v soboto, 20. februarja.

Zasedanje, ki ga je vodil strankin deželni predsednik Marjan Terpin, se je začelo z obširnimi političnim poročilom, ki ga je podal deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar. Ob deželnem jubileju je dejal, da je imela ustanovitev avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine pred četrto stoletja za Slovence dvojen pomen. Po eni strani je nedvomno tudi našemu prebivalstvu prinesla napredek na mnogih področjih. Končno smo se znašli slovenski prebivalci vseh treh pokrajin v skupni politično-upravni enoti, kar je koristilo predvsem Slovincem videmske pokrajine. Po drugi strani pa je bila odobritev posebnega statuta novo razočaranje za našo manjšino. Kljub temu, da je bil eden glavnih vzgibov, da je ustavodajna skupščina namenila deželi posebno avtonomijo, leta 1963 ni dobila statuta, ki bi vseboval zaščitna določila za slovensko manjšino. Južni Tirolci in francosko govoreči prebivalci Doline Aoste imajo v posebnih statutih svojih dežel temeljno, a tudi zelo podrobno listino o narodnih in jezikovnih pravicah. Slovinci smo bili za to opeharjeni. Osrednje oblasti in ustavno sodišče pa so takoj še okrnili pristojnosti, ki jih je želela naša dežela vsaj v določeni meri uresničevati.

Po tem novem razočaranju se je morala zato manjšina zateči k novi zahtevi — k zakonu po globalni zaščiti, na katero pa čakamo — obljubam in obveznav navkljub — že 18 let. Jubilej torej naravnost kliče k izpolnitvi življenjskih zahtev naše skupnosti, kot tudi k zavrnitvi najnovejših napadov na naše pravice.

Za Slovensko skupnost, ki je v deželnem svetu dejavno prisotna od začetka, pa je temeljnega pomena, da tudi v novi, šesti zakonodajni dobi potrdi svoje izvoljeno predstavništvo. To je interes celotne narodne skupnosti, ki mora zavrniti take poskuse spreminjanja volilnega zakona, ki bi slovensko stranko že vnaprej izključile iz prihodnjega deželnega sveta.

V razpravi je bilo poudarjeno, da SSK podpira deželno enotnost, zavzema pa se za decentralizacijo, kot tudi za pravice Furlanov, vendar ne pristaja na zapostavljanje naših potreb, kakršno je bilo v načrtu posebnega člena ravnokar odobrenega deželnega zakona o decentralizaciji. Zato je bila na zasedanju poudarjena za sluga deželnega svetovalca SSK, da je z nekaterimi kolegi uspel vnesti popravek, ki izrecno zadeva skrb dežele za slovenski živelj.

V razpravi so se nekateri člani deželnega sveta SSK ustavili tudi pri razgovorih med vladnim predsednikom Gorio in jugoslovanskim predsednikom zveznega izvršnega sveta Mikuličem v Rimu. Italija se prvič odločneje zavzema za italijansko manjšino v Jugoslaviji, je bilo rečeno, zavedati pa se mora svojih neizpolnjenih ustavnih in mednarodnih obveznosti do Slovencev v Furlaniji-Juljski krajini. Vse namige na ponovno uveljavljanje recipročnosti Slovenska skupnost odločno zavrača.

Se en Agrokomerc

V Varaždinu na Hrvaškem so odkrili podobno goljufijo kot pri Agrokomercu. V tovarni Vartilen so izdali nepokritih menic za nad 128 milijard dinarjev. Glavne krivce so zaprli.

Marijino Celje

Med Sv. goro na vzhodu in Staro goro na zahodu je Marijino Celje, Marijina božja pot. Glavni praznik je sedaj 8. septembra, praznik rojstva Marije Device, slovesnost in shod na nedeljo po Malem šmarnu.

Cerkev stoji na vrhu gorskega grebena, ki se vije na desni strani Soče od Ježe nad Volčami do Korade nad Plavami, kakih 600 m nadmorske višine. Pravimo ji Marijino Celje nad Kanalom, da ločimo od Marijinega Celja (Mariazell) na Štajerskem. Svetišče je tudi župnijska cerkev za vas Lig in druge zaselke, ki spadajo v marijanceljsko župnijo. V Ligu je župnišče, toda trenutno brez župnika, ker župnijo upravlja dušni pastir iz Gorenjega polja. V šolo se otroci vozijo v Kanal, kot tudi delavci, ki so zaposleni v Kanalu ali v anhovski cementarni. Od Kanala do Liga je speljana asfaltirana cesta, od Liga naprej proti Goriškim Brdom pa pelje makadamska cesta, ki se pod Vrhovljem združuje s tisto, ki prihaja od Plavi navzgor. Od cerkve je lep razgled na vse strani do morja in visokih Alp, pa na Trnovski gozd in na Benečijo ter furlansko ravnino. Ob lepem vremenu se spleča ita do Marijinega Celja tudi zavoljo razgleda. Še bolj pa seveda zaradi Matere božje, ki se tam časti že 250 let.

Prva cerkva, zgrajena na kraju sedanje, sega v 16. stoletje. Obsegala je sedanjo zakristijo in prezbitarij. Posvečena je bila sv. Zenonu, mučencu iz Verone. Izpričan je zvon z letnico 1575. Bila je podružnica prafare v Kanalu in je služila vsem in zaselkom, ki so bili in so še raztreseni po obeh pobožjih grebena, na katerem stoji cerkev, na vzhodni strani proti Soči in na zahodni strani proti Idrijci. Število ljudi je naraščalo, cerkev v Kanalu je bila daleč. Zato so si prebivalci začeli imeti stalnega duhovnika. Po pravilih tistega časa so se morali bodoči župljani obvezati, da bodo duhovnika vzdrževali. Zbralo se je 32 mož, zastopnikov vasi, ki naj bi prišlo pod novi vikariat, in 26. februarja 1757 so podpisali v graščini v Kanalu ustanovno listino o novem vikariatu s sedežem v cerkvi sv. Zenona. Goriški nadškof Attems je še isto leto izdal zadnji odlok ter imenoval Tomaža Veluščika za prvega vikarja.

Na Dunaju je takrat živel rojak duhovnik Andrej Blažič. Na svojo rojstno vas ni pozabil. Hotel ji je dati kak trajen spomin. Pa se je odločil, da ji podari kopljo kipa Matere božje, ki se časti v Mariazell na Štajerskem. Z veliko slovesnostjo so prenesli kip v cerkev na praznik Marijinega imena leta 1761. Ta praznik se je do zadnjega koncila obhajal 12. septembra. Po koncilu so ob reformi liturgičnih spominov ta praznik odpravili. Ljudem sta se slovesnost in Marijin kip tako priljubila, da so začeli imenovati cerkev Maria Zell oz. Marijino Celje. Glavni praznik je ostal dan Marijinega imena, oz. v nedeljo potem. Romali so v Marijino Celje ne samo iz kanalske dekanije, temveč tudi s celega Goriškega in iz Brd. Tako se spominjam, da so v Marijino Celje radi romali mladi iz Goriške okolice s kolesi do Kanala, potem do vrha peš. Vikar Veluščik je tudi dosegel izredne odpustke za Marijino Celje na dan cerkvenega shoda.

Slava Marijinega Celja se je širila in cerkev je postala prevažna, zato so leta 1774 dozidali novo glavno ladjo in na pročelju postavili dva zvonika. Pomenljivo je bilo tudi leto 1786. Cesar Jožef II. je dal zapreti Marijino božjo pot na Sv. gori in razprodati vse cerkveno imetje, tudi oltarje. Kanalski župnik je na dražbi kupil glavni oltar, obhajljno mizo in dva svečnika ter vse skupaj podaril cerkvi v Marijinem Celju. Tako je v tej cerkvi ohranjen prvi oltar svetišča na Sv. gori.

Veliki dobrotniki marijanceljske cerkve so bili grofje Rabatta, ki imajo svojo ulico v Gorici. Zadnji iz te družine, Mihael Rabatta, je živel v Kanalu in tu umrl leta 1794. Pokopan je v cerkvi v Marijinem Celju. Zanimivo je tudi, da je kanalski župnik leta 1825 dal podreti en zvonik, češ da tudi kanalska cerkev ima samo en zvonik. Menil je, da podružnica ne sme biti več kot matica.

Ob cerkvi je bilo in je še vedno tudi pokopališče. V zadnjih letih so do cerkve in pokopališča speljali betonsko pot, da se z avtom lahko pride do svetišča.

Marijanceljska kronika ve povedati še marsikaj. Tako o hudi koleri leta 1855, o vojni leta 1915-18 med Italijo in Avstrijo. Na srečo med tisto vojno ni bila cerkev nič prizadeta, prav tako ne med drugo svetovno vojno, čeprav tam okrog ni manjkalo partizanov in nemških čistk. Tu di ob potresu 1976 ni bila cerkev vidno prizadeta. Omeniti pa je treba še tragično smrt gornjopoljskega župnika Izidorja Zavadlava. Ta je leta 1946 prišel v Marijino Celje na dan shoda v nedeljo 15. sept. Po končanem popoldanskem blagoslovu in litanijah se je peš vračal domov in so ga v gozdu nad Gorenjim poljem napadli neznanci in do smrti pobili. Njegova tragična smrt je tedaj hudo odjeknila po vsej škofiji, saj je nadškof Karel Margotič izdal interdikt nad župnijo zaradi tega zločina.

Cerkev ima na stropu fresko Marijinega vnebovzvetja, v prezbitariju pa sliko sv. Zenona; obe sta delo slikarja Leopolda Perca iz Ločnika.

Po letu 1947 se začnejo novi časi. Državna meja med Jugoslavijo in Italijo je bila začrtana po dolini Idrijce pod Marijinim Celjem. Tisti prvi časi so bili v povojni Jugoslaviji zelo težki tudi zaradi nasilne kolektivizacije kmetijstva. Zato so številni, zlasti mlajši skrivaj odšli čez mejo in potem v emigracijo. Vasi in zaselki so začeli izumirati. Pred zadnjo vojno je župnija štela 1.100 prebivalcev, leta 1986 pa navaja župnijska kronika le še 360 prebivalcev.

Kar je ostalo ljudi doma, pa zelo skrbe za svojo cerkev. Imajo električno razsvetlavo, električno zvonjenje, obnovili so ostrešje v zakristiji in v prezbitariju, postavili nov daritveni oltar, obrnjen proti ljudstvu, prepleskali so notranjščino, uredili zunanost cerkve.

Marijino Celje je zmeraj vabilo posebno mladino. Tako so leta 1925 imeli veliko svetoletno romanje za fante, ki se ga je udeležilo do tisoč fantov. Po vojni pa leta 1982 romarski shod otrok. Prišlo je 1.600 otrok.

Med 18 dušnimi pastirji, ki so se od leta 1757 zvrstili v Marijinem Celju, je najdaljši časa duše pasel Alojzij Makuz, doma iz Gorice, in sicer polnih 42 let (1915-1957). Pokopan je na domačem pokopališču. Za njegovega pastirovanja je vikariat Marijino Celje postal župnija leta 1936 za časa nadškofa Margottija.

K. H.

Osimske ceste uvrščene na drugo mesto

Dvom o tem, ali bo gradnja osimskih cest vključena v osnutek zakona o finansiranju in gradnji avtocest v Jugoslaviji takoj za transjugoslovansko avtocesto bratstva in enotnosti, ni več potreben. Zvezni izvršni svet je v omenjenem osnutku zakona uvrstil osimske ceste na drugo mesto. Jadranska magistrala in ostale ceste skupnega pomena pa so uvrščene za omenjenimi cestami.

Predvideno je, da naj bi 50% denarja za gradnjo osimskih cest zbrali v Jugo-

slaviji, drugo polovico pa naj bi pridobili s tujimi posojili, od tega 30% kot italijanske kredite, 20% pa naj bi zbrala lani ustanovljena mešana italijansko-jugoslovanska firma Adria, ki ima sedež v Trstu. Kot enakopraven partner mešane družbe za gradnjo osimskih cest poleg italijanskih podjetij Fiat-Impresita in Autovie Venete sodeluje tudi delovna organizacija Cestni inženiring iz Ljubljane.

Na Skupnosti za ceste Slovenije so do zdaj pridobili že precej soglasij in dokumentov za začetek gradnje, vendar pa še vedno ni znano, kako bodo zbrali denar za začetek gradnje in za najetje tujih posojil.

Osimske ceste so Gorica-Razdrto, Fernetiči-Razdrto in Trst-Reka. (Po Delu z dne 5. febr. 1987).

Papeški letopis za 1987

V soboto 30. januarja so sv. očetu predstavili Letopis za 1987. V knjigi je strnjeno podana slika katoliške Cerkve v številkah, Kardinalov je 136. Lani je sv. oče ustanovil 24 novih škofij. Vseh škofov je bilo 31. dec. 1987 3.935, od katerih jih je 652 v pokoju, 1.052 naslovnih in 2.231, ki vodijo škofije. Duhovnikov je bilo 402.886 in sicer 253.710 škofijskih in 148.176 redovnih. Število duhovnikov se je dvignilo za 391 enot. Stalnih diakonov je sedaj 13.544.

VLADIMIR KOS

Svečanova svečanost

(Prigodnica ob vstopu Katol. glasa v 40. leto)

Naenkrat, v veje spetim prstom zime, nemočnim, da se združijo v prijem, naenkrat, v jutru polnem sive rime, ob cesti, vlažni še od nočnih krem,

zapel je slavček rožnato svečano. In v mrzle členke vej je šel trepet, v glavě solat pod modrim celofanom, v srcé brez sanj pod rebri super-cest.

Zdaj vem, zakaj je pel svečan v svečanu, in prav na prvi meseca četrtek (za koga drugega navaden dan) —

v Življenja Glas zaljubljenemu pel je, za Trideset Devet Obdobjij vrt, kjer več kot solz je v sadežih veselje.

P. S. - Japonski slavčki tako milo pojo kot pri nas v Sloveniji, začno pa peti že na koncu januarja, ko vzcvetijo prve japonske slive; pojo pa na prehodu noči v zoro.

Pred pustom in postom

Sodobno življenje je življenje visoke napetosti. Nenehna naglica in napetost hitro izčrpavata živce. Naj stane, kar hoče, enkrat se moramo ustavit in mirno zadihati. Ljudje rešujejo vprašanje potrebnega oddiha tako, da vpeljujejo vikende in načrtujejo počitnice. To je napredek. Treba pa se je znati razvedriti, ne pa se od zabave poneumiti. S pravilnim občutkom za mero je treba določiti ritem utrujenosti in počitka, dela in razvedrila. Zelo pomembno je, da nas počitek pomirja in razvedrilo znova ustvarja, nam daje nov polet, nov zagon. A tu se marsikdo ušteje. Kaj naj rečemo o tistih turistih, ki se vračajo domov vsi utrujeni? Kaj naj rečemo o pustovanjih, po katerih utrujeni in izčrpani ljudje iščejo počitka in šele pravega razvedrila? O pustovanjih, ki smešijo svete stvari in žalijo dobromišlece kristjane? Ki pepelnico spreminjajo v moderni pust?

Razvedrilo in veselje sta potrebna, a kristjan vidi za pustom postni čas, ki se letos začne v sredo 17. februarja, tj. na pepelnico. Postna doba je čas preprostosti in časa priprave na praznovanje Velike noči. Z evangeljsko čuječnostjo in nezprosno doslednostjo do samih sebe naj bi kristjani v tem času dosegli odpuščanje grehov in obnovili ter okrepili svoje duhovno življenje. Krščansko življenje in pokora sta tesno povezana med seboj. Nadnaravno življenje moremo ohraniti in v njem rasti samo za ceno odpovedi in žrtve.

Prostovoljna pokora v postnem času bo npr. vestno izvrševanje dolžnosti v poklicu in družini, večja potrpežljivost v težavah ali več pozornosti za tisto, kar drugi želijo in pričakuje. Predvsem pa bi morali v tem času več moliti.

Krščanska svetost ni v žrtvi in pokori, temveč v nesebični ljubezni do Boga in

do bližnjega. Vendar pa te svetosti ni mogoče doseči brez pokore in odpovedi.

L. SK.

Sv. oče se bo v Avstriji srečal z narodnimi manjšinami

Ko bo papež ob 23. do 27. junija obiskal Avstrijo, ima na programu tudi srečanje z narodnimi manjšinami, s Slovenci, Hrvati in Madžari. S hrvaško in madžarsko narodno skupnostjo v Avstriji se bo sestal v kraju Trausdorf na Gradiščanskem 24. junija, s slovensko narodno skupnostjo pa v Krki 25. junija.

Kardinal Kuharič je za to srečanje že izdal poseben poziv na Hrvate v Jugoslaviji, naj se ga udeležijo; v pozivu, ki ga je objavil Glas koncila, je naveden tudi spored: ob 8. uri morajo biti vsi na zbirnem kraju v Trausdorfu, ob 10. uri bo papeževa maša. Gotovo bodo tudi slovenski škofje izdali podobno vabilo.

V goriški in tržaški škofiji se že govori, naj bi tudi naši verniki šli na to srečanje s sv. očetom. Vsekakor, če to resno mislimo, se bo treba požuriti.

Misijonar iz Podgore

Vedeli smo, da je Podgora v preteklosti dala dva duhovnika, in sicer Ivana Delpina ter Hilarija Brezigarja, toda da se je v tej vasi rodil tudi misijonar, nismo vedeli. To je odkril sedanji župnik don Mauro. Iztaknil je, da se je leta 1905 rodil v Podgori p. Alberto Stacul, sedaj misijonar v Tanzaniji. Sam o sebi pripoveduje misijonar:

»Rodil sem se v Podgori v Attemsovi palači, kjer je moj oče bil za upravnika. Sedaj te palače ni več, med prvo svetovno vojno je bila porušena in je niso več obnovili; ostal pa je park z mogočnimi drevesi. Ob svojih redkih obiskih v Furlaniji sem se vedno podal tudi v Podgoro ter skozi podrti ograjo strmel v drevesa, pod katerimi sem se kot otrok igral.«

Potem se zahvaljuje za dar, ki so mu ga Podgorci poslali. Piše, da bo denar uporabil za novo cerkvico v svojem misijonu. Prejšnja je bila iz blata in pokrita s slamo. Toda močno deževje je stene razmeščalo in streho raztrgalo. Zato je bilo nujno jo podreti in začeti graditi novo. Pri tem pomagajo vsi, vsak po svojih močeh, tudi protestantje in kak musliman. Nova cerkev ne bo več iz blata, marveč iz opeke. Za opeko skrbijo ljudje sami, misijonar pa je obljubil, da preskrbi pločevino za streho, cement za temelje ter okvire za okna. Vse to je treba kupiti, toda domači denar velja zelo malo.

»Vaš dar,« nadaljuje misijonar, »je prišel ob pravem času, ko je tu denarna suša, čeprav je bilo dosti dežja za njive naših domačinov. Božja Previdnost ne odpove in zato upam, da bom izpeljal zdavo cerkve do konca, če me bo le Bog po priprošnji Matere božje ohranil pri zdravju in življenju, saj jih imam že 83.«

Iz Zambije

Barica Rous je laična misijonarka v Zambiji in je od laikov največ let v misijonih. Lani 30. oktobra je obhajala 50. rojstni dan. Za to priložnost so se ob njej zbrali slovenski misijonarji in eden jo je takole nagovoril: »Barica, zbrali smo se,

DON BOSKO apostol dobrega tiska

Meseč verskega tiska je za nami. Don Bosko je bil velik prijatelj verskega tiska. Postal je plodovit ljudski in mladinski pisatelj. Njegova zbrana dela obsegajo 1.174 spisov. Napisal je več knjig, učbenikov. Začel je izdajati »Knjižice«, ki so leta 1933 začele izhajati tudi na Rakovniku pri Ljubljani. Tudi v Sloveniji delajo salezijanci na tem področju: Knjižice in Katehetski center. Za Don Boskov stoletni jubilej so za otroke pripravili tri lepe slikanice (stripe), lani je izšel »Prijatelj mladih«. Prejšnji teden pa je prišel iz tiskarne »Don Bosko«, posebne vrste življenjepisa na 400 straneh, preveden iz italijanščine; v Italiji je lani doživel že 8. izdajo.

Avtor številnih knjig in zbir, Teresio Bosco, je pri tem nenavadnem življenjepisu upošteval znanstvene raziskave zlasti po drugem vatikanskem koncilu in v novi luči predstavil pomen njegovega dela pri vzgoji mladih v dobre kristjane in poštene državljane, kar je vir osebne sreče in evangelijske ljubezni.

V uvodu knjige pove, da upošteva Don Boskova pričevanja, ki jih je sam napisal, velikansko število pričevanj njegovih gojencev in sodelavcev, povečini danih pod prisego v postopkih za beatifikacijo Don Boska, in dobre študije o Don Bosku iz zadnjih dvajset let.

Salezijanci posvečajo tudi danes veliko energij verskemu tisku. Vseh revij za mladino po svetu je kar 30, in skupni večmilijonski nakladi. V Italiji jih je 6, v Španiji 5 itd. To delo spada med prednostne naloge salezijanskega poslanstva.

»Don Bosko je stopil v Luč«. S temi besedami je Teresio Bosco sklenil življenjepisa tega apostola mladine. Ni umrl. Njegov duh je ostal v njegovih sinovih salezijancih in v hčerah Marije Pomočnice živ, vedno bolj živ.

Temelj njegovega vzgojnega sistema je bila ljubeznivost, družinsko ozračje, češčenje Marije Pomočnice in Evharistija. Priporočimo slovensko mladino sv. Janezu Bosku, da bi se po njegovi priporočnji navduševala za krščanske vrednote.

Na mednarodnem pedagoškem kongresu na Dunaju, kjer so sodelovali udeleženci iz 15 držav, je Erhard Busek svoje poglobljeno razmišljanje končal z vzklikom: »Sveti Janez Bosko, prosí za nas!«

J. P.

ker te imamo radi. Ti si srce naše zambijske misijonske ekipe. Brez tebe bi mi bili kot cerkev brez cvetja...«

Škofiji Mbala so dobili novega škofa domačina v osebi Telesforja Mpundu. Prejšnji škof je bil nemškega porekla. Na škofovski posvečenosti je prišel tudi državni predsednik Kaunda. S svojo navzočnostjo je pokazal, kako zelo cení pomoč Cerkve pri razvoju države.

Bralci pišejo

207 besed iz dnevnika

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

»Večkrat ko sem prebral Marija Maverja Potrebno pojasnilo v KG 21. jan., bolj sem čutil pred svojo vestjo, da nanj ne smem molčati. Torej odgovarjam.«

S temi 25 besedami sem začel omi dan pisati odgovor Maverju — z načrtom, da se po številu besed omejim na njegovih 795.

Potem pa je iz te večne megle za pol ure posijalo sonce — in kot da bi me prešinil Sveti Duh, sem se premislil. Marij Maver je vnet kulturni delavec, je pa tudi zelo občutljiv, in zamero zna prikrivati dolga leta. Vse mu je ob »Cerkničanu« prišlo prav. Z obtožbami in neumestnimi poudarki, z odmiki od bistva in nefinimi namigi je skorajda prekoračil mejo.

Kako naj mi pokojnike kličemo na razčiščenje? Jaz bi moral v odgovoru poseči globoko v čase, razmere in okoliščine, pri čemer bi zadel ob žive ljudi na obeh straneh Atlantika — in kdo bi mogel tak pravdi narediti konec? Zgodovinar pa bo lahko nepristransko črpal iz natisnjene in napisane: iz 12 letnikov Sija slovenske svobode, iz korespondence in iz dnevnikov.

Kdor bi se po tem trčenju med Marijem Maverjem in mano želel znati in biti pravičen mojemu pisanju, naj prebere obe ošvrknjeni knjigi: Leto borove grlice (Celovec 1981) in Cerkničana treh domovin (Trst 1987).

Vinko Beličič

Cerkev v Marijinem Celju

Dva Krekova večera

Zadnji dve predavanji v Katoliškem domu v Gorici bi lahko imenovali »Krekova večera«, ker sta bila oba posvečena spomni Janeza Ev. Kreka ob 60-letnici njegove smrti. Prvi večer je bil 25. jan., drugi pa 4. febr.

Prvi večer sta prišla iz Ljubljane dr. Janez Gril in dr. Janez Juhant. Ta je opisal osebnost J. E. Kreka, drugi pa njegovo socialno delo. Pred številnimi poslušalci je eden opisal v mnogih ozirih originalno in neponovljivo osebnost tega velikega moža s še večjim srcem za vse potrebne, zlasti še za delavce in za mladi. Drugi pa je prikazal bogato in razvejano socialno delo J. E. Kreka, ki se je za vedno zapisal v srce in življenje slovenskih ljudi.

Zupančič je o njem zapele: »Ta kot knjige mi ljudi je brati znal.« Znal je brati zlasti slovenskega človeka na deželi, kjer ga je pestila revščina, da se je ob koncu devetdesetih let preteklega stoletja množično selil v Ameriko ali Westfalijo s trehuhom za kruhom. Vse to pa je Krek videl in zato sklenil, da mu pomaga. V ta namen si je zamislil ljudske posojilnice, za druge raznih vrst in prve delavske organizacije na Slovenskem, vse to pa na podlagi krščanskih socialnih smernic papeža Leona XIII. Ustvaril je razvejano združenstvo po vsem slovenskem ozemlju in tako rešil zlasti kmeta pred odtuži in kapitalisti. Izsledjevanje se je ustavilo, kmet

je zadihal, delavec spoznal svojo vrednost in čast.

Naslednji večer 4. febr. pa je bil posvečen zlasti Krekovemu delu na Goriškem. O tem je govoril mladi profesor Peter Stres, ki poučuje na šoli v Dobrovi v Brdih, doma pa je iz Kobarida; torej Primorec po rojstvu in po službi. Svoje predavanje je dobro zastavil in razvil. Na podlagi poročil iz tedanjih listov in raznih dokumentov je prikazal, kako je Krek bil povezan tudi s tedanjo Primorsko, kamor je rad zahajal in imel tudi številne prijatelje, zlasti pok. Josipa Abra- ma, kasnejšega župnika v Pevmi.

Pred našimi očmi se je razgrnilo bogato in živo politično dogajanje v začetku tega stoletja, pa politični boji med liberalci in katoličani, med Slovenci in Italijani oz. Furlani, pa med katoličani samimi, ki so se delili med novostrujarje in starine. Novostrujarji so sledili Kreku in njegovemu socialnemu delu, starini pa so se držali Antona Gregorčiča, ki je bil ves čas politični voditelj slovenskih katoličanov na Goriškem. Ti boji so bili včasih ostri in tudi neljalni, da se danes temu čudimo. Toda demokracija v Avstriji je bila še mlada in posebno Slovenci še nismo bili najo pripravljivi. Saj je splošna volilna pravica bila uzakonjena v Avstriji šele leta 1907.

Vsa tri predavanja so bila res zanimiva in organizator Zveza slov. katol. prosvete je lahko zadovoljna z uspehom.

ni, toda iz prvih podatkov je že mogoče sklepati, da se je vpisalo še manj otrok kot v tekočem šol. letu. Dodati je treba še dejstvo, da se vpisujejo na slovenske šole tudi otroci neslovenskih staršev.

Ksaver Meško je po prvi svetovni vojni napisal povest o koroških Slovencih: Umreti nočejo! Danes bi o nas zamejcih moral napisati: Umreti hočejo!

Odlikovan slovenski šolnik

Prof. Martin Kranner je iz Rima dobil tole brzojavko: »Z veseljem vam sporočam, da vam je, na moje priporočilo, predsednik republike z dekretom 27. dec. 1987 podelil odlikovanje viteza za zasluge za italijansko republiko (Cavaliere dell'ordine al merito della Repubblica Italiana). Iskreno vam čestitam in pošiljam srčne pozdrave - Galloni, minister za kulturo.«

Prof. Martin Kranner se je rodil v Zabnicah leta 1918. Mladost je preživel v Ljubljani, kamor se je družina preselila. Po vojni je prišel na Primorsko in se ustabil v Gorici. Tu se je posebej posvetil športu, tako na slovenskih šolah (1947-67), kakor na italijanskih (1967-87). Po 40 letih službe so ga upokojili. Bil je med ustanovitelji SZ Olympia, kjer je bil ves čas v vodstvu ter trener. Poleg tega se je udeleževal tudi na področju smučanja kot podpredsednik Italijanske smučarske zveze za Goriško. Deloval je tudi na političnem polju v okviru SDZ. Eno mandatno dobo (1960-65) je bil izvoljen v goriški pokrajinski svet na listi lipove vejice.

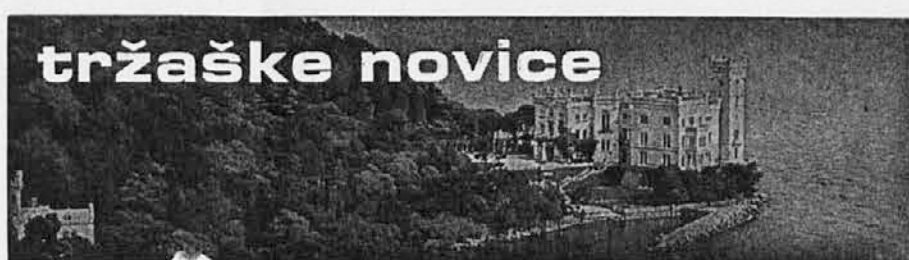
G. profesorju, ki je še vedno delaven pri športu, sedaj še posebno v novi telovadnici, toplo čestitamo!

Širite „Katoliški glas“

dem, kar se je dogajalo s strani okupatorja in s strani OF, bil v Rimu pri papežu Piju XII. in mu vse to razložil ter mu rekel, da ima namen, da bo v ljubljanski stolnici javno obsodil tako delo OF, namreč te »morije«, kakor tudi krivice, ki jih dela okupator nad našim narodom. Takrat mu je menda Pij XII. rekel takole: »Presodite. Zdaj ste edini človek, na katerega se v vaši pokrajini obračajo ljudje in jih rešujete in jim pomagajte. Če boste to storili, boste v najboljšem primeru internirani nekje v Italiji in ne boste mogli storiti ničesar več za svoje ljudi.« Rožmanu je bil to nekaj jasen namig: Ostani in tam, kjer si, rešuj in delaj. Mislim, da je to nekak odgovor na vprašanje, ali res ni bilo nobene možnosti sodelovati z OF.

Ko so bile enkrat ustanovljene vaške straže, potem vemo, je bilo, kakor bi se sprožil plaz nekje na vrhu. Ta plaz se je počasi večal, večal, večal, — kakor je bil potem tudi odpor večji proti njim — in tako je končno prišlo do ustanovitve domobranstva in do vse te velike usodne nesreče, ki je potem sledila po koncu vojne in pobrala toliko tisočev mladih mož in fantov; danes lahko rečemo, da brez potrebe.

Alli je slovenska Cerkev naredila »ob-

Pripravlja se srečanje med škofijskimi sveti naše dežele

V nedeljo 6. marca bodo v Marijino svetišče na Vejni prišli posebni romarji: vsi člani duhovniških in pastoralnih svetov štirih škofij naše dežele. Iz matične oglejske Cerkve, v kateri so se srečali leta 1985 (po zborovanju v Loretu), preidemo v svetišče, ki je zrastle na robu kraške planote po želji tržaškega škofa in s katerega nam pogled sega proti Vzhodu in Zahodu. Leta 1985 je bil gostitelj msgr. Bommarco, danes pa ta naloga pripada msgr. Bellomiju. Tržaški škof je že dvakrat zbral predstavnike vseh svetov štirih škofij, da bi skupaj z njimi določil potek tega srečanja, ki je verjetno prvo te vrste v Italiji.

Kot znano, je predmet diskusije, s katerim se v teh mesecih ubadajo vsi gori omenjeni sveti, pomanjkanje duhovnih poklicev: pravi izziv za naše krajevne Cerkve. Naši škofje so, zbrani v Gorici 23. oktobra lani, proučili krizo, ki pretresa to področje in ki je tako huda, da pogojuje bodoče preživetje Cerkve in nas sili v to, da bi združili vsa semenišča v eno samo medškofijsko semenišče. Škofje so šteli za pomembno pregledati našo preteklost, da bi spoznali skupne kulturne korenine in da bi vsi skupaj določili pot v bodočnost.

Zato je bila v zadnjem času vsaj ena česa vsakega sveta posvečena »poklicem posebnega posvečenja« in so bili rektorji semenišč oz. tajniki redovnikov in odgovorni za laične inštitute pozvani, naj nudi pregled trenutnega položaja. Tržaški pastoralni svet je vzel v poštev zlasti odgovore na poklic zadnjih 25 let. Do polovice februarja bi morali dospeti na tržaški plačnik!

Slovenska problematika

Na zadnji seji občinskega sveta v ponedeljek 8. februarja je precej dolgo tekla beseda o slovenskih vprašanjih. Svet bi moral pooblastiti župana, da zaprosi za podporo v smislu pristojnega deželne zakona št. 15 za zborovanje, ki ga namerava meseca aprila prirediti slovenska konzulta goriške občine o slovenski prisotnosti v Gorici. Slo je sicer v bistvu za tehnično vprašanje, ki pa se je nato spremenilo v živahno in dolgo politično debato. Občinski svet je nato ob koncu polemične razprave omenjeni sklep odobril z večino glasov.

V debati so sodelovali predstavniki skoraj vseh strank. Najprej se je za predlog (čepav s polemiko do odbora) izrekel svetovalec zelenih Fiorelli. Sledil je liberalci inž. Fornasir, ki se je izrekel proti temu predlogu, češ da to ni zadeva občinske uprave (ki da tudi ne podpira podobnih pobud recimo Lege nazionale). Z njim so seveda še bolj odločno soglašali misovci (Coana), ki niso sicer osporavali te pravice posameznim društvom. Komunist arh. Busolini je podprl ta predlog občinskega odbora in podčrtal, da je prav konzulta sama posvetovalni organ občinske uprave. O tem vprašanju je nato

ški Pastoralni urad prispevki vseh osmih svetov, katere bo potem združene predstabil občinstvu na Vejni od škofa imenovani poročevalec msgr. Tanasco, rektor tržaškega semenišča.

Srečanje na Vejni se bo zaključilo z darovanjem Materi božji v letu in v svetišču, ki sta njej posvečena, in s prošnjo, da ne bi v bodoče zmanjkalo duhovnikov in redovnikov ljudem, ki bodo živeli na tem koščku zemlje. - Peter Močnik

Smrt tržaškega misijonarja v Keniji

V bolnišnici v Najrobiju v Keniji je v ponedeljek 8. februarja umrl za posledicami kapi tržaški duhovnik misijonar Giuseppe Passante Spaccapietra. Dopolnil je samo 53 let. Prvih deset let svojega duhovniškega življenja je deloval v župniji Gesu divino operaio, potem v Sv. Križu. Leta 1970 pa se je ponudil za misijonarja v Keniji. Uspešno je bilo njegovo misijonsko delovanje. V nekaj letih se mu je posrečilo zgraditi in organizirati šolo, postaviti novo cerkev, ambulatorij in tudi tehnično delavnico. Njegov zgled je pritegnil več prostovoljcev, ki so mu prišli na pomoč. Ustvaril je kar majhno mesto.

Zaradi zdravja se je vrnil v Trst in osem let vodil župnijo sv. Pasquaa. Nato se je ponovno vrnil v Kenijo. Pred nekaj meseci se je vrnil v Trst, da je tu praznoval 25-letnico duhovništva. Takoj po praznovanju se je ponovno podal v Kenijo.

Na njegovo izrecno željo so ga pokopali v Keniji pred cerkvijo na njegovi prvi misijonski postaji. Naj mu bo Gospod bogat plačnik!

Odlikovanje gor. časnika

Ob prazniku zavetnika časnika sv. Frančiška Saleškega je goriški nadškof imel mašo za časnika in nato srečanje z njimi. Ob tej priložnosti je Časnikarski krožek podelil odlikovanje »Epiphania« časnika Celso Macorju, ki je pouderen lista Voce Isontina in njen stalen so-trudnik. Navdušen je za furlanščino in za furlanske probleme, o katerih je že marsikaj napisal. Je pošten in tudi do Sloven- cev objektivni časnika.

Naj prejme tudi naše čestitke!

Duhovniki v Sloveniji

Zadnja Sporočila slovenskih škofij navajajo naslednje številke: ljubljanska nadškofija: 362 škofijskih duhovnikov in 165 redovnih ter 5 stalnih diakonov; koprška škofija: 183 škofijskih in 24 redovnih duhovnikov; izmed škofijskih duhovnikov je 21 upokojenih; mariborska škofija: 350 škofijskih in 91 redovnih duhovnikov; med škofijskimi duhovniki je upokojenih 49.

Pastirček št. 5

Februarska, tj. 5. štev. Pastirčka ima na prvem mestu sestavek »Beseda«: »Govorjena beseda je prišla iz ustvarjalčevega srca na liste, zbrane v knjigo, tam ostaja, se nam ponuja. Po njej sežemo, kadar se nam poljubi...« To so misli za otroke in nas starejše ob slovenskem kulturnem prazniku. »Z ljubeznijo in pogosto segajmo po besedah, ki so jih zapisali in jih še zapisujejo naši besedni ustvarjalci,« vzpodbuja Z. Saksida. Prečemu velja tudi sonet Ljubke Sorli »Luč iz Vrbe«. K branju vzpodbuja otroke sestavek »Bralna značka« D. Lupinc.

Razni sodrušniki nadaljujejo s svojimi rubrikami oz. nadaljevanji (M. Perat, Mi- renski Grad, Zanimivosti z onkraj oceana, E. Pahor svoje opise iz prazgodovine, L. Susič končuje Matejeve živali. Upajmo, da jih bo še kdaj oživila, saj so tako sodobne, akoravno pravilne. Sodoben je tudi zajec Kantavtor Z. Saksida).

Otroci se v svojih prispevkih ustavljajo ob raznih dogodkih iz svojega življenja. Mislim, da so njih pisemca lahko primerna pot, da vzgojitelji spoznajo doživljanje in zanimanje sedanjih otrok, ki pravijo, da so tako različni od nas, ko smo bili v njih letih. A najbrž ne bo res, samo da smo se mi igrali z bratci in sestricami, oni se igrajo s psički in mačkami, ker bratcev in sestric nimajo.

(r+r)

Pogovor s škofom dr. Stanislavom Leničem

III.

Alli ni bilo možnosti, da bi Cerkev sodelovala z OF? Zakaj je ni bilo?

Mislim, da pri nas ni bilo možnosti, da bi Cerkev sodelovala z OF uradno, predvsem zaradi stališča partije ne. Saj vemo za kasnejši razvoj, za Dolomitsko izjavo it. Predvsem pa vemo, kaj je bilo tisto pomlad leta 1942, ko so se začele vaške straže, kako so pripadniki OF pobili toliko dobrih ljudi po naših vaseh po Dolenjskem, toliko dobrih laikov in duhovnikov.

Lahko vam zagotovim, da nisem bil nikdar na nobenem sestanku, kjer se je pripravljala ustanovitev t. i. bele garde. Toda bil sem priča-opazovalec dogodkov, ki so se takrat dogajali, in lahko rečem eno: Čisto gotovo nikoli ne bi bilo ne vaških straž ne bele garde in ne kasnejše domobranstva, če ne bi bilo tega krvavega začetka; pobiti vse morebitne svoje nasprotnike in potem lepo nemoteno vladati. To je bil glavni nagib, glavni motiv za odklonilni odnos Cerkve do OF.

Rožman mi je osebno pripovedoval, kako je nekoč ves razdvojen ob vsem hu-

tako v vaških stražah, beli gardi in pa v domobranstvu, pa tudi tisto, kar je bilo krivega storjeno na drugi strani proti Cerkvi in njenim ljudem.

Mnogi so to vzeli dobrohotno. Vendar se znova in znova ponavljajo glasovi: To je vse premallo; treba bi bilo še bolj jasne besede. Toda zdi se mi, da je danes, ko se odpirajo mnogi tabuji, ko prihajajo na dan stvari, o katerih včasih nismo smeli misliti in govoriti, še manj pisati, danes pa to postaja javno znano in se vedno bolj in bolj odkrivajo nameni OF — da je poleg osvoboditve hotela izvesti pri nas stalinistično revolucijo — torej da je danes Cerkvi še vedno težko reči: Zdaj pa vemo in priznamo, da se je Cerkev motila.

Rožman so krivice in prekoračene meje bolele. Kolikokrat mi je tožil, da grede mnogi ljudje predaleč, da se delajo tudi za naše strani krivice in hudobije; na vse načine je skušal posredovati s svojo blago besedo, toda velikokrat brez uspeha.

Pravite: Če Cerkev ostane pri teh nerazčiščenih vprašanjih, obstaja nevarnost ponovne klerikalizacije slovenske Cerkve. Tega se ne bojim, kajti vmes smo doživeli koncil. vmes smo doživeli toliko novega, da se nam ni treba bati ponovne klerikalizacije Cerkve.

Tudi v časih pred vojno je bila Cerkev preganjana. Vse premallo se poudarja šestojanuarska diktatura, ki je trajala od leta 1929 do 1935, ko so bili vsi klerikalni voditelji in dobri profesorji, npr. prof. Ivan Dolenc, pregnani na jug, izgnani, in ternirani s Korošcem na čelu. Sokoli se danes tako radi postavljajo, kako so bili napredni, vemo pa, kako so takrat podpisali šestojanuarski režim, ki je Sokole tudi favoriziral in ukinitil vsa druga klerikalna društva.

Te čase sem doživljal kot študent, potem pa tudi tistih šest let, ko je po letu 1935 prišla na oblast spet naša večinska stranka Slovenska ljudska stranka, in je Cerkev dobila večjo svobodo — to dobo radi imenujemo veliko klerikalizacijo Cerkve.

Mislim, da do tega nikoli več ne more priti, kajti koncil in vse učenje po njem nas strogo navaja, kaj je dolžnost Cerkve.

Cerkev bo še vedno imela nalogo biti socialna delavka, kajti v bistvu Cerkve je, da pomaga človeku. Najprej mora biti kristjan dober človek, ki vidi v vseh razsežnostih svoje dolžnosti, da rešuje vse v naši družbi, da se upira vsaki krivici, da razkrinkava in skuša sam pozitivno delovati za resnično dobro družbe.

(Prihodnjič naprej)

Nadškof A. V. Bommarco pet let goriški nadpastir

Dne 6. februarja je poteklo pet let, odkar je p. A. V. Bommarco prišel za nadškofa v Gorico. Za to priložnost je v četrtek 4. t. m. zbral vse duhovnike iz škofije v goriškem bogoslovju ter podal nekaj »obračun svojega hiševanja«. Prikazal je svojo programsko pot pri vodenju škofije ter nakazal glavne probleme, ki so nastali v tem času ter njih rešitev.

Tednik Voce Isontina je za to priložnost objavil intervju z nadškofom; pripravil ga je glavni urednik tega lista don Renzo Boscarol.

Msgr. Pangrazio stopil v pokoj

Bivši goriški nadškof Andrej Pangrazio (1962-1967) je dokončno odločil še zadnje funkcije, ki jih je imel v okviru Italijanske škofovske konference. Ob odhodu v zaslužni pokoj sta se mu zahvalila kardinala Poletti in Baum.

Nadškof Pangrazio (rojen 1909) je za italijansko Cerkev opravil številne važne vloge, zlasti kot generalni tajnik CEI in kot vizitator italijanskih semenišč. Goričani mu moramo biti hvaležni, ker je razumel položaj Goriške kot skupnosti na državni meji in kot narodno mešane škofije. Razumel je, da se obmejni kraji ne smejo zapirati pred sosedi. Bil je škof širokih obzorij.

† Olga Čus

Pretekli teden smo pokopali učiteljico 93-letno Olgo Čus. Starejši se je gotovo spominjajo iz šole v ul. Randaccio v Gorici, kjer je po vojni poučevala. Zelo pestra je bila njena življenjska pot. Rojena v vasi Selo na Kobariškem, je obiskovala učiteljske v Gorici. Najprej je bila učiteljica v Šolskem domu v Gorici, med prvo svetovno vojno pa v bližini Brixna na Tirolskem. Po vojni se je vrnila in poučevala v Renčah, Sempetru in v Malem domu v Gorici.

Kot vsi slovenski učitelji med fašizmom je morala v notranost Italije, v Fiuggi, nato v Crauglio in Furlaniji. Po drugi svetovni vojni je s številnimi šolniki neustraheno pomagala pri obnovi slovenskih osnovnih šol v Gorici. Celih 41 let se je trudila z mladino; kjerkoli je učila, je bila prava učiteljica in vzgojiteljica, pa naj je poučevala slovenske, italijanske ali nemške otroke. Na osnovni šoli v ul. Randaccio je skupaj s pok. gdč. Angelo Cotič in gdč. Pavlo Makuc bila steber te naše po vojni cvetoče šole.

Bog jo je poklical k sebi po dolgi boleznini na svečnico. Naj ji bo bogat plačnik za vse njeno plemenito delo.

Pohod za mir

Združene sile, katoliške in ne, pripravljajo pohod za mir in sicer do Petovlje, kraja med Sovodnjami in Zagrajem. Pohod bo v nedeljo 21. febr. Njegov cilj Petovlje je bil izbran zato, ker se je tam pred 20 leti izvršil najhujši atentat v naši deželi. Desničarski zločinci so v avtomobil skrili nekaj kg streliva, ki je eksplodiralo, ko so orožniki avtomobil odprli. Bili so mrtvi in ranjeni.

Za to priložnost so škofje dežele Furlanije-Juljske krajine izdali skupno pismo, kako vzgajati za mir.

Sovodnje

Občinska seja. Prva občinska seja v letošnjem letu je bila 26. januarja. Dnevni red je bil bogat in se je tikal številnih upravnih zadev občine, predvsem povišanja cene električnega toka za 15% za gospodinjstva in 6,5% za industrijsko uporabo. Dolgo so se ustavili ob postavitvi o pobiranju in odvažanju smeti in odpadkov ter o upepeljevalniku, ki naj bi ostal na ozemlju goriške občine, a v najbližji okolici Sovodnje.

O tej zadevi se že dolgo razpravlja na različnih ravneh. Svetovalec SSK Černic je poudaril, da bi morali vsi izvoljeni zastopniki sovodnjanskih občanov vseh treh političnih strank (SSK, PCI in PSD) stopiti v stik s svojimi političnimi vodstvi in skupno z njimi pregledati načrte glede upepeljevalnika. Vsekakor je sovodnjanski občinski svet proti temu, da bi novi pokrajinski upepeljevalnik bil postavljen tam, kjer je sedanj.

Na koncu je svet odobril načrte in stroške za preureditev Kodernačeve hiše, kjer naj bi v pritličju dobila mesto občinska knjižnica, prvo nadstropje pa naj bi se preuredilo v enosobna stanovanja za ostarele občane. Sprejet je bil tudi sklep, da

se občina udeleži pohoda za mir v nedeljo 21. febr. v Petovlje. - R. D.

Škofijsko romanje v Rusijo

Goriška nadškofija organizira romanje v Rusijo ob tisočletnici krščanstva v tej deželi. Romanje bo od 11. do 20. julija. Ustavili se bodo v Kijevu, nato v Vilni, glavnem mestu Litve, od tam pojdejo v Kovno, v Letoniji, kjer sta pokopana dva goriška duhovnika msgr. L. Faidutti in msgr. Zecchini. Iz Kovna poletijo v Moskvo. Tam se bodo mudili več dni ter obiskali mesta Vladimir, Suzdal, Jaroslav, Pereslav, Rostov, nazadnje Zagorsk, ki je sedanje versko središče pravoslavne Cerkve v Rusiji. Sprejel jih bo tudi patriarh Pimen. Romanje je namenjeno vsem, ki se ga želijo udeležiti.

Šport

ODBOJKA

Ekipa C2. Sobotni slovenski derby z Borom iz Trsta se je končal z zmago Olympije s 3:2 (15:12, 15:17, 15:12, 10:15, 15:3). V prvih štirih nizih je bila igra borbena in izenačena, peti niz pa je bil popolna domena naših in samo 7 menjav servisa je zadostovalo za zmago. Skoda, da je bil po nepotrebnem izgubljen drugi niz, ko so olympijci že vodili s 14:12 in 15:14. Tekma je pokazala, da naši igralci vedno bolj napredujejo in kar dobro obvladajo osnovne elemente igre; v tej tekmi je šepala samo obramba v polju, deloma ni zadovoljil sprejem.

S to tekmo, zadnjo v prvem delu prvenstva, je Olympia dohitela Bor in se skupaj z njim nahaja na 4. mestu s 16 točkami. Povratni del se začne v soboto doma v Standrežu proti Fontanafredda.

Prva divizija ženske. Dekleta so igrala dve tekmi. Proti S. Luigi iz Gorice so v soboto izgubile z 0:3 (8:15, 9:15, 10:15). Naše igralke so pokazale veliko borbentnosti in voljo do zmage; napad je postal prodornejši; najšibkejša točka je še vedno obramba v polju; deloma ni zadovoljil sprejem.

V torek pa so igrala proti Caprivi. Tekma se je končala s 3:0 za Olympio (15:11, 15:6, 15:7).

OBVESTILA

Postni govori 1988

bodo razmislijanja o križevem potu. Tržaški radio jih bo oddajal vsak torek in petek ob 16,45.

Prvi govor bo v petek 19. februarja: Jezusa obsodijo na smrt.

Govore so pripravili patri minoriti iz Slovenije.

Tržaško skupno romanje k sv. Emi na Koroškem

Romanje bo v ponedeljek 25. aprila. Na Krki bo ob 11. uri sv. maša, potem kosilo v slovenski restavraciji Obir ob Klopinskem jezeru in ob petih popoldne sklepna pobožnost pri Gospe Sveti.

Vpisovanje se začne takoj. Vpisujejo vsi slovenski duhovniki na Tržaškem.

Cena: Vožnja z avtobusom in kosilo 36.000 lir. Plačilo ob vpisu.

Dokumenti: Osebna izkaznica veljavna za prehod čez mejo ali potni list (brez vizuma).

Na Koroškem praznujejo letos 800-letnico ustanovitve škofije. Materialno osnovo za novo škofijo je pripravila sv. Ema (Hema), ki se je rodila na gradu Pilštajn, nedaleč od Celja. Prvi sedež škofije je bil na Krki, severno od Celovca. V izredno lepi cerkvi je tudi grob sv. Eme. Celovška škofija se še vedno uradno imenuje Krška škofija.

Za morebitna pojasnila telefonirajte na št. tel. 41-46-46 (S. Zorko).

Potovanje v Fatimo in Španijo

Na potovanje, ki ga organizira Katoliški glas od 25. julija do 5. avgusta preko Santiaga de Compostela v Fatimo na Portugalskem in na povratku prek Burgosa v Saragozo in na Montserrat, se je do sedaj prijavilo že nad 30 oseb. Ker je v avtobusu na voljo 52 mest, vsem, ki se za to potovanje zanimajo, priporočamo, da se čim prej prijavijo. Ob prijavi se plača 300.000 lir, celotni prispevek pa znaša 1.100.000 lir. Podrobni program se dobijo na upravi našega lista.

Srečanje mož in fantov

Ze napovedano duhovno srečanje mož in starejših fantov, ki bo na prvo postno nedeljo v Domu duhovnih vaj »Le Beatitudin« nad Trstom, bo vodil izkušeni jezuit pater Miha Žužek iz Ljubljane.

Glavna tema srečanja bo: Mož v Cerkvi danes.

Sporod srečanja pa bo sledeč: ob 9.30 uvodni govor, ob 11.00 drugi nagovor, ob 12.00 skupno kosilo, ob 14.00 spokorno bogoslužje, ob 16.00 pogovor, ob 17.00 sv. maša in sklepni govor.

Prispevek za kosilo znaša 15.000 lir.

Srečanje pripravlja tržaška Duhovska zveza. Prijave sprejema telefonska številka: 220332 (Jože Kunčič).

Prosvetno društvo Mačkolje vabi na Prešernovo proslavo — praznik knjige, poezije in pesmi, ki bo v nedeljo 7. febr. ob 16.30 v srenjski hiši v Mačkoljah. Gost večera bo g. Dušan Jakomin.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bodo v ponedeljek 15. febr. ob 20.30 na okrogli mizi govorili predstavniki italijanske manjšine v Istri o problemih italijanske narodnostne skupnosti v Jugoslaviji.

DAROVI

Za Katoliški glas: Rudolf Malič 15.000; Olga Zalar 65.000; Hilde Mahnič 15.000; Mila Tone v spomin Viktorja Prašnika 25.000; ob 5. oblet. smrti moža Vincenca Anastazija Antonič 30.000; v zahvalo za prejete dobrote neimenovana družina iz Mačkolj 500.000; župnija Barkovlje 50.000; župnija sv. Jerneja, Barkovlje 50.000; trije N. N. 15.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. Kalca: Eda in Marčelo Zerjal 10.000 za »Skupnost Družina« in 10.000 za sklad »M. Ču«. **Za katoliški tisk:** Kati Burjes, USA 28.000; dr. Karel Vojska 10.000; Milka Mužič 20.000; Mirko Mužič 15.000 lir.

Za katoliški tisk: igralna skupina »Standrež« ob nastopu v Katoliškem domu 50.000 lir. **Za Sv. goro:** K. A. 50.000; Ivan Blažič 10.000; Marija Kobal 50.000; v spomin mame Julijane Anica Slokar 20.000; Dolina 50.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: ob obletnici smrti dragega očeta Dorčeta Antek in Manica Terčon, Sesljan 50.000 lir. **Za Zavod sv. Družine:** Milan in Milka Sfiligov v blag spomin pok. Antona Sfiligoja 50.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Boršt 10.000 lir. **Za slovenske misijonarje:** N. N. 400.000; N. N. 250.000 lir.

Za sedež zbora Fantje izpod Grmade: Ivan Kretič 200.000 lir. **Za lačne (za Caritas):** Marija Copič 100.000; N. N. 500.000 lir.

V spomin na pok. moža Ivana, Ana Peršelj, Dolina 57 daruje za Sv. goro 50.000, za kat. tisk 50.000, za misijone 50.000 in za lačne po svetu 50.000. Skupno 200.000 lir.

Za misijone: Marija Malnig 50.000 lir. **Za cerkev v Nabrežini:** ob obletnici smrti dragega očeta Dorčeta darujejo Dreč, Antek in Manica 50.000; namesto cvetja na grob pok. Ani Pertot, vd. Caharija Linda in Mirko Radovič 50.000; Karmela 50.000; V. P. 10.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Grozdana Planinšek Vitez 10.000; Grgič-Velušček 10.000; Pepka Škerlavaj 20.000; N. N. za nove lestence 290.000; Zora Milič Hrovatin v spomin na brata Bernarda 100.000; Ivanka Malalan namesto cvetja na grob Mariota Hrovatin 10.000; Marta Malalan v spomin na moža Leonarda 25.000; Nada Sosič, Avstralija 42.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor v Rojanu: Albina Bajc 50.000 lir. **Za Marijin dom v Rojanu:** Dorica, Matijka, Marija, Helena in Rozeta v spomin ob desetletnici smrti Bože Pirc Černic 100.000; družina Znideršič ob smrti mame Rozine 50.000; Milena Franco ob 12-letnici smrti moža Adrijana 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: N. N., Trst 100.000; N. N., Ricmanje 50.000; Pavla Berdon, Pulje 100.000; Marija Tul, Log 50.000; Mery Keber v spomin pok. moža Lina 30.000 lir.

Za obnovo cerkve v Mačkoljah: v spomin na pok. Rikota Smotlak: Pavla, Ivan, Danilo, Eduardo in Zoran 270.000; namesto cvetja na grob istemu Anica in Slava z družino 30.000; Ljuba Smotlak 20.000; A. T. 150.000; družina Tul 200.000; neimenovana 100.000 lir.

Za Marijanišče: v spomin na brata Viktorja Ban sestra Marija 10.000 lir. **Za obnovitev cerkve na Ferlugih:** druž. Bellafontana namesto cvetja na grob Ivana Andolšek 50.000; Marija in Ada Markon v spomin na svaka odn. strica Ivana Andolšek 70.000; Anita Sarrabotti namesto cvetja na grob Ivana Andolšek 5.000; Rado Andolšek za občinsko dovoljenje popravil cerkve 15.000 lir.

Sporod od 14. do 20. februarja 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Ljubezen med lutkami«. 11.00 Kabaret. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport, prenosi z naših prireditev itd.

Ponedeljek: 8.10 Primorski emigranti... 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Gospodarski tednik. 14.10 Otroški kotiček: Glasbeni vrtljak. 15.00 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.25 V svetu mladih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simf. orkester RTV Ljubljana, vodi Stojan Kuret. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 8.45 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 15.00 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.20 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simf. orkester RTV Ljubljana, vodi Stojan Kuret. 18.100 E. Fritz: »Stoli«.

Sreda: 8.10 Oddaja iz Kanalske doline. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes. 13.20 Mešani zbor Obala iz Kopra. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.20 Ženska in naš danes. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Slovenska postna premišljevanja« M. Kmecla.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Za

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18% IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.25 Svet, v katerem živimo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor z univerze v Kostariki. 18.00 Spomini na Alberta Rejca.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 13.20 Mešani zbor Consortium musicum. 14.10 Otroški kotiček: Rišite z nami! 15.00 Prežihov Voranc: »Doberdob«. 15.30 Umetnost in kultura. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Človek in okolje. 14.10 Oddaja o Reziji. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mednarodno violinsko tekmovanje v Auditoriju v Gorici. 18.00 Kabaret.

DAROVI

Za obnovitev cerkve na Banah: v spomin na Viktorja Ban sestra Marija 15.00; druž. Husu-Magagnato namesto cvetja na grob Ivana Malalan 45.000 lir.

Za MPZ »Vesela pomlad«: Karmela Malalan Križmančič namesto cvetja na grob strica Ivana 20.000 lir.

Ana Foravs v spomin na pok. moža Ivana Prašel (Dolina 57) za katoliški tisk 50.000, za misijone 50.000, za Sv. goro 50.000 in za lačne 50.000 lir.

Gospa Notburga Sancin, Dolina 92 daruje 100.000 za cerkev, istotako za cerkev družina Košič, Dolina 119.

Za misijon p. Kosa: Pepka Škerlavaj 10.000 lir.

Za Slovensko skupnost: Anica Zelezničkar, Gorica 20.000; dr. Igor Franko, Gorica 50.000 lir.

Popravek: gospa B.M.P. je darovala za Sv. goro 50.000 in ne 15.000 lir.

Tiskarski skrat: Stroški za nove napuščne župne cerkve v Dolini znašajo 11.000.000 lir in ne 65.000.000, kakor je bilo po pomoti napisano.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ŠESTMESEČNE OBRESTI NA VLOGAH

KMEČKA BANKA v Gorici sporoča cenjenim strankam, da bo odslej izplačevala obresti na hranilnih knjižicah in tekočih računih vsakih šest mesecev (30. junija in 31. decembra) in ne letno kot doslej.

Uživajte pravi dopust med koroškimi Slovenci v sončni Rožni dolini na južnem Koroškem (ki ima največ sončnih dni na leto)

v hotelu Antonič - ROSENTER HOF ****
A-9184 Reka/Mühlbach

Od 19. marca naprej Vam nudimo nepozabne dopustniške dneve in prijeten oddih. Komfortni hotel kategorije A, udobno urejene sobe (WC, tuš, balkon, loggia), priznana odlična kuhinja, lastni pokriti plavalni bazen, savna, whirlpool, solarij, otroška igralnica, kopalnice na prostem s čudovitim vrtom za sončenje, namizni tenis na vrtu in v hali; lastno lovišče, možnost ribolova v lastnem gorskem potoku in še druge udobnosti za šport in prosti čas.

Koristite našo posebno vigredno ponudbo: od 19.3. do 11.5.1988 polni penzion od DM 37,— naprej; po 11.5.1988 pa od DM 40,— naprej. Prosimo, da naročite prospekt. Tel. števil. 0043-4253-2241.

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I